

است. تیغه‌های کچ، دارای دسته‌هایی از شاخ گاو و یا عاج است. شکل (۱۷۵-۱۷۴) در خراسان نیز یک نوع سلاح سرد ساخته می‌شود که دو دم است و آنرا قمه می‌نامند. یکی دیگر از محصولات فلزی، فانوس است که از وسائل روشنایی این دوره بوده که قاعده و سرپوش آن از مس است و بین قاعده و سرپوش پارچه سفید چین خورده مشتمعی وجود دارد، قسمت‌های مسین این چراغ، با حکاکی‌های زیبا و ظرفیت تزیین می‌گردد. دیگر از وسائل فلزی این دوره، آفتابه و قهقهه جوش و قوری است که بیشتر در اصفهان و کاشان ساخته می‌شد.

استفاده از مس برای ساختن ظروف آشپزخانه و کارد و قاشق و چنگال بسیار معمول بود و مردم کمتر از ظروف چینی استفاده می‌کردند. ساختن ظروف برنجی نیز متداول بود و بیشتر برای ساختن آفتابه لگن برای شستشوی دست قبل از غذا و بعد از غذا به کار می‌رفت، البته مردم ثروتمند از این وسیله استفاده می‌کردند. از برنج برای ساختن سماور که مورد استفاده عمومی بود، استفاده می‌شد و کارگاههای بزرگ سمارو سازی به خصوص در مشهد، سبزوار و یزد وجود داشت و هنوز هم وجود دارد. زنان ایران به خصوص زنان روستایی به وسایل زیستی از قبیل گوشواره و دستبند علاقه زیاد دارند و به همین جهت کارگاههای زیادی در شهرستانها به وجود آمد که وسایل آرایشی از طلا و نقره در آنجا ساخته می‌شد.

قلم تراش

یکی دیگر از آثار ظرفیت فلزکاری، ساختن قلم تراش است که بیشتر برای آماده کردن قلم‌نی برای خطاطان بوده که البته در موارد دیگر هم از آن استفاده می‌شده است. این هنر یعنی ساختن قلم تراش نقش بزرگی در ارائه و معروفی قدرت خطاطان داشته است. خطاط با تیغه‌های ظرفیت و محکم و بربند قلم‌هاش را سیر قلم‌های خود را آنچنان می‌تراشد تا بتواند از گردش آن برروی کاغذ شاهکار بیافریند.

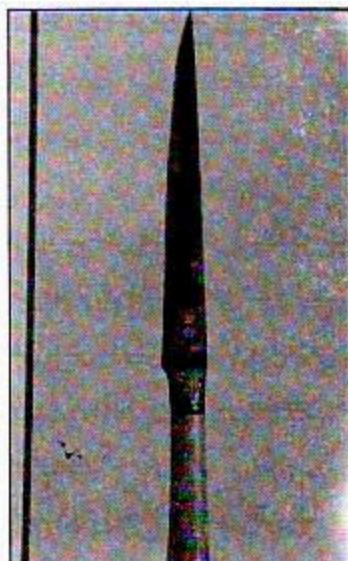
این هنر قرنها در ایران رواج داشت ولی حالا زیاد رونقی ندارد و شاید افرادی که به این هنر آشنایی دارند، بسیار کم باشند زیرا دیگر خطاطی مثل گذشته مورد توجه نیست. یکی از هنرمندان ایرانی به نام عبدالله فرادی، مجموعه‌ای از قلم‌تراش‌های مختلف را جمع آوری کرده که معروف کار هنرمندان در ادوار مختلف است.

مجموعه فرادی شامل چهار هزار قلم تراش است که بیشتر آنها منحصر به فرد است. در این مجموعه از قلم تراش‌های ساخت دست هنرمندان بر جسته ایرانی، تا قلم تراش‌های ساخت کارخانه‌های روسیه و آلمان و انگلستان به چشم می‌خورد.

شاید به درستی نتوان گفت که نخستین قلم تراش به وسیله چه کسی ساخته شده، اما آنچه مسلم است، هنگام رواج خط نتعلیق ولزوم تراشیدن سرقلم‌های مخصوص، این انگیزه وجود آمد که چاقو به صورت وسیله‌ای ظریف‌تر درآید و این وسیله جدید مخصوص تراشیدن سرقلم باشد.

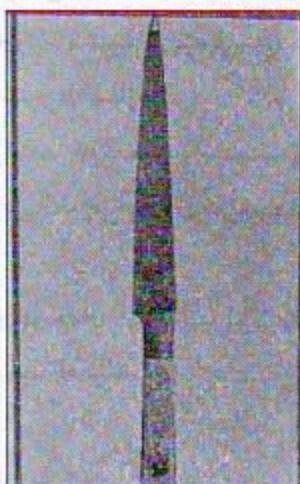
از این پس، چاقوسازان به سفارش اهل قلم و خوشنویسان، ساختن و پرداختن قلم تراش‌های مورد نظر را آغاز کردند و این هنر کمک به درجه کمال رسید و قلم تراش‌های بسیار زیبا و ظریف با دسته‌هایی از صدف، کهریزا و شاخ گوزن و سنگهای قیمتی ساخته شد، که امروز نمونه‌های آن در موزه‌های دولتی و شخصی دیده می‌شود.

از بهترین مجموعه‌های قلم تراش، مجموعه قلم تراش‌های عمادالکتاب، معاون السلطان و میرزا غلام‌رضا خوشنویس اصفهانی است.

شکل ۱۷۵. خنجر با دسته عاج

از اساتید بنام قلم تراش ساز، فتح الله اصفهانی، علی ایرانپور نجف‌آبادی، سید علی زنجانی و یحیی قدوسی معروف به (مش یحیی) رامی توان نام برد که متأسفانه در قید حیات نیستند. در حال حاضر دو استاد معروف قلم تراش ساز وجود دارد یکی استاد ابوالفضل نظم‌پرور و دیگری علی اوسط دشتی که کارهایشان بسیار ارزنده و قابل توجه است. شکل (۱۷۷)

شکل ۱۷۶- سنگر دوره قاجار

شکل ۱۷۷- نمونه‌هایی از یک قلم تراش ساز کامل

سکه‌های افشاریه

سکه‌های افشاریه

افشاریه - نادر شاه

از نادر شاه سکه‌های متعدد و فراوانی در دست است که دارای ضرب‌های زیر است: اصفهان، شیراز، مازندران، نجف‌آباد، مشهد، تبریز، تقلیس، گنجه، قندھار، نادرآباد (شهری که نادر در محاصره ۱۸ ماهه قندھار دستور داد بسازند).

روی سکه‌های نادر شاه این نوشته‌ها خوانده شده است:

۱- «تاریخ جلوس میمانت مانوس الخیر فی ماوّع» که پشت سکه‌های بدین مضمون بیت زیر را ضرب کرده‌اند

سکه بر زر کرد نام سلطنت را در جهان

نادر ایران زمین و خسرو گیتی سtan
۲- «السلطان نادر» و پشت آن، خلد الله ملکه.

۳- «تاریخ الخیر فی ماوّع»

۴- «شاه شاهان نادر صاحقران هست سلطان بر سلاطین جهان»
این نوشته‌ها در بعضی از سکه‌ها «روی سکه» و در برخی دیگر «پشت سکه» ضرب شده است.
در کتاب «سکه‌های شاهان اسلامی ایران» یک سکه نقره را مربوط به نادر شاه معرفی می‌کند که شبیه سکه شاه طهماسب دوم است.

از خراسان سکه بر زر شد به توفیق خدا - نصرت و امداد شاه دین علی موسی‌رضا - ضرب شهد مقدس.

یک سکه از نادر شاه که ضرب نجف‌آباد و جنس آن نقره و به وزن $\frac{5}{3}$ گرم است، روی آن نوشته است: «تاریخ الخیر فی ماوّع» و این عبارت را به خط زیبای نسخ طوری نوشته‌اند که حرف «خ» در

دو کلمه تاریخ و خیر، مشترک است و پشت سکه نوشته است: «تاریخ الخیر فی ماوّع»

سکه بر زر کرد نام سلطنت را در جهان - نادر ایران زمین و خسرو گیتی سtan - ضرب نجف‌آباد

(۱۷۸) ۱۱۴۹

عادل شاه

از این پادشاه سکه‌های ضرب تبریز، مشهد، شیراز به دست آمده و روی آنها ضرب شده است:

یا علی بن موسی الرضا و یا این بیت شعر:

گشت رایج به حکم لم یزلی
سکه سلطنت بنام علی
ز فیض حضرت باری و سرنوشت قضا
رواج یافت به زر سکه امام رضا
و پشت همه، لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله.

یک سکه طلا به وزن ۴/۷ گرم وجود دارد که روی آن نوشته است:

یا علی بن موسی الرضا، ضرب مشهد ۱۱۶۱. شکل (۱۷۹)

ابراهیم شاه

از این پادشاه نیز سکه‌های ضرب تبریز، استرآباد به دست آمده است که روی آنها اغلب این شعر دیده می‌شود.

سکه صاحبقرانی زد بستوفیق الله همچو خورشید جهان افروز ابراهیم شاه
روی سکه نقره ۱۳/۸ گرمی ابراهیم شاه، شعر فوق ضرب شده و پشت آن عبارت: ضرب
دارالسلطنه تبریز ۱۱۶۱. شکل (۱۸۰)

شاهرخ شاه

از شاهرخ سکه‌های ضرب رشت، اصفهان، مشهد موجود است که روی آنها این نوشته‌ها را می‌خوانیم: «السلطان شاهرخ»

«سکه زد در جهان بحکم خدا شاهرخ کلب آستان رضا»
و پشت آنها عبارات شهادتین و نام دوازده امام و برای نمونه یک سکه نقره ۱۴/۵ گرمی شاهرخ که روی آن نوشته است:

ایران گرفت از سر جوانی را بنام شاهرخ زد سکه صاحبقرانی را
۱۱۶۱ و پشت سکه نوشته است: ضرب دارالسلطنه شکل (۱۸۱)

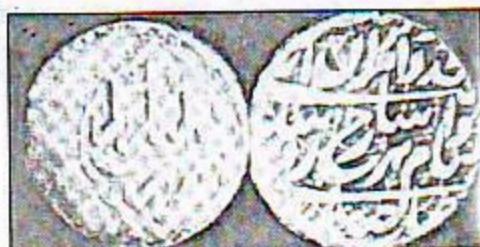
شکل ۱۷۸ - سکه نادر شاه

شکل ۱۷۹ - سکه عادلشاه

شکل ۱۸۰ - سکه ابراهیم شاه

شکل ۱۸۱ - سکه شاهروخ

سکه‌های زندیه

سکه‌های زندیه

از کریم خان سکه‌های ضرب گنجه، تبریز، اصفهان، رشت، مازندران، یزد، شماخی، شیراز و خوی باقی مانده است. روی سکه‌هایی که از مس است تصاویر طاووس، نهنگ و درخت وجود دارد و روی بقیه سکه‌ها که از نقره است نوشته‌های زیر دیده می‌شود. شکل (۱۸۲)

با کریم، یا صاحب‌الزمان و شعر

از سکه امام بحق صاحب‌الزمان

شد آفتاب و ماه و زر و سیم در جهان
پشت اکثر سکه‌ها شهادتین نوشته است. از جمله یک سکه نقره به وزن ۴/۶۵ گرم که ضرب شیراز است.

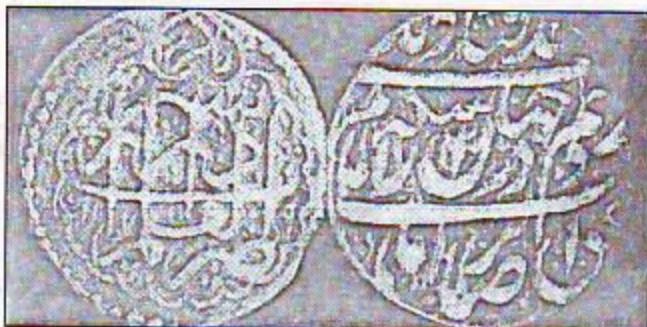
علیمرادخان

روی سکه‌های او همان شعر روی سکه‌های کریم‌خان ضرب شده است، از جمله یک سکه نقره به وزن ۱۱ گرم که روی آن: ضرب دارالمؤمنین کاشان ۱۱۹۶ و پشت آن شعر مذکور دیده می‌شود.

شکل (۱۸۳)

جعفرجان

از این پادشاه نیز یک سکه مسی به وزن ۴/۶ گرم وجود دارد که روی آن نقش یک منبر داخل محراب و پشت سکه، ضرب هرات منقوش است.^(۱) شکل (۱۸۴)

شکل ۱۸۲- سکه کریم خان

شکل ۱۸۳- سکه علی مردان خان

شکل ۱۸۴- سکه جعفر خان

سکه و مدار و نشان دوران قاجاریه

سکه و مدار و نشان دوران قاجاریه

آقامحمدخان

از این پادشاه سکه‌های متعددی وجود دارد، از جمله یک سکه طلای ۴/۵ گرمی که روی آن نوشته است، یا محمد ضرب خوی و پشت آن لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله. سکه‌یی دیگر از آقامحمدخان وجود دارد که یک طرف آن نقش شیر و خورشید است که کلمات یا محمد یا علی نیز روی آن نوشته شده و روی دیگر سکه، ضرب دارالسلطنه تهران نقش گردیده است. اشکال (۱۸۵-۱۸۶)

فتحعلیشاه

از فتحعلیشاه، سکه ضرب شهرهای تهران، تبریز، ارومی، یزد، ایروان، خوی، کرمانشاهان، همدان و مشهد در دست است و نوشته‌های متنوع دارد از جمله: السلطان بن سلطان فتحعلیشاه قاجار - سکه فتحعلی شاه خسرو صاحبقران - و پشت سکه محل ضرب و تاریخ آن و روی برخی از سکه‌ها، تصاویر شیر و خورشید نقش شده است.

سکه طلایی از فتحعلیشاه وجود دارد که روی آن السلطان بن سلطان فتحعلیشاه قاجار و پشت آن ضرب دارالسلطنه تبریز ضرب شده. شکل (۱۸۷) یک سکه دیگر از نقره وجود دارد که در پشت آن تصویر یک شیر و یک اسب دیده می‌شود که روی دو پا بلند شده و دستهای خود را روی یک لوحه‌ای که دارای نقش شیر و خورشید است نهاده. این سکه در انگلستان ضرب شده است. شکل (۱۸۸)

یک سکه طلا نیز از فتحعلیشاه در منزه بیرجند باستقلان موجود است که اکنون منحصر به فرد است. نقش شاه تمام قد با تاج کیانی و یک عصا در دست دارد. و سکه دیگری که کلمات ضرب زنجان در مستطیلی قرار گرفته. شکل (۱۸۹-۱۹۰)

محمدشاه

از این پادشاه سکه‌های ضرب تبریز، کرمانشاهان، یزد، رشت، اصفهان و خوی موجود است و

روی آنها یا تصویر شیر و خورشید و یا خورشید با انوار ساطع و فیل و سوار و غیره است و یا نوشته‌هایی نظری: شاهنشه انبیا محمد. سکه‌ای از این پادشاه از نقره به وزن $5/3$ گرم وجود دارد که روی آن نوشته است: شاهنشه انبیا محمد و پشت سکه نوشته است: ضرب دارالسلطنه اصفهان.
شکل (۱۹۱)

یک سکه طلا از محمدشاه در موزه ایران باستان است، که روی سکه نام محمد شاه (شاهنشه انبیا محمد) و پشت سکه شیر و خورشید با تاج منقوش است. شکل (۱۹۲)

ناصرالدین شاه

در زمان ناصرالدین شاه است که در اثر ارتباط با اروپا، ضرب سکه با سیستم جدید ماشینی نخستین بار در ایران عملی می‌شود.
از نوع سکه چکشی و هم ماشینی بنام ناصرالدین شاه، سکه‌های فراوانی ضرب شده و به جا مانده است.

از ناصرالدین شاه سکه ضرب شهرهای: خوی، تبریز، اصفهان، تهران، استرآباد، مشهد موجود است که روی آن تصاویری از شیر و خورشید فیل و فیل سوار یا شیر خوابیده، خورشید با شعاعهای به شکل مثلث و یا تصویر نیم‌رخ و تمام رخ خود ناصرالدین شاه، دیده می‌شود و یا دارای نوشته‌هایی از این قبیل است:

السلطان بن السلطان ناصرالدینشاه (قاجار) یا السلطان الاعظم والخاقان الافخم ناصرالدینشاه
قاجار و یا تنها ناصرالدین شاه قاجار. شکل (۱۹۳)

یک سکه نقره به وزن $4/5$ گرم از ناصرالدین شاه موجود است، که تاریخ آن سال ۱۲۸۶ و پشت آن با خط نسخ نوشته است: ضرب مشهدالرضا ارواحنا فداء. شکل (۱۹۴)

مظفرالدین شاه

از ناصرالدین شاه به بعد، تغییر فاحشی در وضع سکه‌ها دیده نمی‌شود. گاهی نقش شیر ایستاده و گاه خوابیده در روی سکه‌ها ضرب شده است یا گاهی شیر، شمشیر به دست دارد یا ندارد.
سکه‌های مظفرالدین شاه از طلا، نقره و نیکل است. روی آنها یا تصویر شاه و یا تصویر شیر و خورشید (شیر ایستاده و شمشیر به دست) و اطراف آن برگ زیتون یا بلوط است و پشت سکه‌ها، این نوشته‌ها را می‌خوانیم: «السلطان مظفرالدینشاه قاجار»، «raig مملکت ایران» و یک ویژگی

روی این سکه‌ها دیده می‌شود که با سکه‌های پیش از قاجار متفاوت است و آن این است که ارزش پولی سکه‌ها مشخص است. روی سکه‌های ناصرالدین شاه و روی سکه‌های مظفرالدین شاه نوشته شده است مثلاً «دو قران»، «۵۰ دینار»، «۱۰۰ دینار»، «یکهزار دینار»، «دو هزار دینار» و «پنج هزار دینار». با یک دقت، یک نکته در سکه شناسی قاجار به دست می‌آید که سکه‌هایی را که روی آنها «رایج مملکت ایران» نوشته شده است یا مسی است یا نیکلی. شکل (۱۹۵)

محمدعلی شاه

این پادشاه نیز سکه‌هایی از طلا و نقره دارد و سکه‌هایش مثل سکه‌های قبلی است با نام محمدعلی شاه. شکل (۱۹۶)

احمدشاه

احمدشاه آخرین پادشاه سلسله قاجار سکه‌هایی از طلا و نقره دارد که شبیه به سکه‌های مظفرالدین شاه و محمدعلی شاه است.

از این پادشاه در موزه ایران باستان سکه‌ای از طلا وجود دارد که تاکنون نظری آن پیدا نشده. در این سکه، کلاه شاه که در سکه‌های دیگر از ماهوت بود، از پوست بخارا است و نشان کلاه برای اولین بار، از دو شیر روبرو تشکیل شده است. شکل (۱۹۷-۱۹۸)

مهرها

غیر از سکه، مهرهای پادشاهان نیز دارای اهمیت خاص بوده است که برای امضای فرامیں و نامه‌های مهم از آن استفاده می‌کردند.

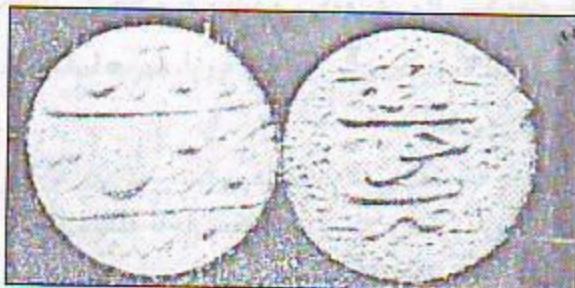
تصاویر مهر سلاطین صفویه، افشاریه، زندیه و قاجاریه در اشکال ۱۹۹ و ۲۰۰ دیده می‌شود.

ضرب سکه

یکی از اقدامات امیرکبیر تأسیس ضرابخانه در تهران بود که قبل از هریک از شهرستانها بطور جداگانه سکه ضرب می‌کردند بدین ترتیب سکه‌هایی با عیار و وزن متفاوت زده شد، پس از تأسیس پانک بوسیله انگلیس‌ها اداره و نظارت ضرابخانه به آنها واگذار گردید.

شکل ۱۸۵. سکه آقا محمد خان با نقش شیر و خورشید

شکل ۱۸۶. سکه آقا محمد خان

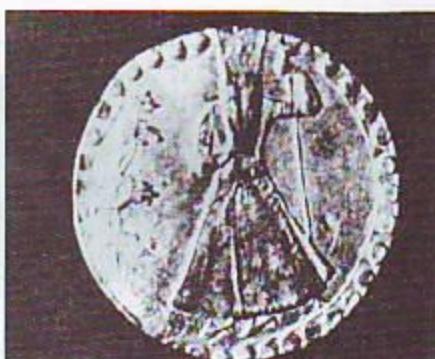
شکل ۱۸۷. سکه طلا از قتعلیانه

شکل ۱۸۸. سکه نقره از قتعلیانه

شکل ۱۹۰- سکه فتحعلیشاه (ضرب سمنان)

شکل ۱۹۱- سکه فتحعلیشاه

شکل ۱۹۲- یک سکه طلا و کمیاب از محمدشاه

شکل ۱۹۱- یک سکه از محمدشاه

شکل ۱۹۴- یک سکه از ناصرالدین شاه

شکل ۱۹۳- سکه طلایی ده تومانی از ناصرالدین شاه

شکل ۱۹۵- سکه‌های مظفرالدین شاه

شکل ۱۹۷- یک سکه از احمدشاه

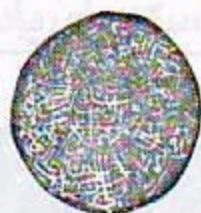
شکل ۱۹۶- سکه محمدعلی شاه

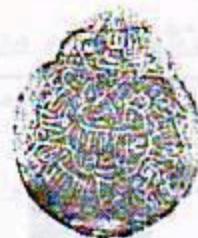
شکل ۱۹۸- یک سکه کمیاب از احمدشاه

شاه اسماعیل اول

شاه طهماسب اول

محمد خدابندہ

شاه عباس اول

شاه صفی اول

شاه عباس دوم

شاه صفی دوم

شاه سلطان حسین

شاه طهماسب دوم

شاهروخ افشار

ابراهیم شامر

نادر شاه افشار

شکل ۱۹۹- مهرهای سلاطین صفویه و افشاریه

جعفرخان زند

کریم خان زند

محمد شاه قاجار

عباس میرزا

فتحعلیشاه (قاجار)

احمد شاه

محمد علیشاه

مظفر الدینشاه

ناصر الدینشاه

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

_____ نشان‌ها و ميدال‌ها و سکه‌های يادگاري

نشان‌ها و ميدال‌ها و سکه‌های يادگاري

ميدال‌ها را سلاطين برای تشويق افراد لايق و سرداران جنگ که ابراز لياقت و شجاعت می‌كردند تهيه و در اعياد و مراسم رسمي به افرادي هم که در مقامات مختلف خدماتي انجام داده بودند اعطاء می‌کردند.

در زمان سلطنت آقامحمدخان، يك نشان وجود داشت که چهارگوش و از طلا و نام آن نشان هزار توماني بوده است.

عبارة يا محمد در ترنج بالاي سكه، و در داخل دائره کلمات لا اله الا الله محمد رسول الله على ولی الله و در ترنج زير کلمه يا على و پشت سكه در ترنج بالا الملک لله و در وسط مربع داخلی، عبارت ضرب دارالسلطنه تهران دیده می‌شود. شکل (۲۰۱)

اول بارکه نشان در ايران رسمي پيدا کرد، در دوران فتحعلیشاه قاجار بود که نشان به نام نشان شير و خورشيد ساخته شد.

در اين نشان، شير خوابide و بدون شمشير است و ميدال الماس نشان نام دارد. اين نشان دارای پنج درجه بود. شکل (۲۰۲)

به غير از نشان شير و خورشيد، نشان ديگري از طلا بنام ظفر در اين دوره وجود داشته است شکل (۲۰۳)

به دستور عباس ميرزا ميدالي از برنز و يك ميدال از طلا و نقره ساخته بودند که به افسران و سربازان لايق داده می‌شد شکل (۲۰۴)

در زمان محمد شاه نشانی از طلا ضرب گرديده که به سرداران و رجال می‌دادند. روی نشان در دائرة داخلی عبارت آنا حجۃ الله و خاصه و در دائرة بيرونی نام پیغمبر(ص) و ائمه(ع) ضرب شده است.

مصطففي و سه محمد مرتفع با سه على جعفر و موسى و زهرا يك حسين دو حسن پشت نشان:

سکه صاحب الزمان باقی است لطف حق تا که در جهان باقی است

یک نشان نقره در این دوره ضرب گردیده، بنام جلادت و در روی نشان این شعر ضرب شده است.

هر شیر دل که دشمن شه را عنان گرفت از آفتاب همت ما این نشان گرفت
 نشان نقره دیگری در این دوره ضرب شده که روی آن نوشته «شاهنشه انبیاء محمد»^(۱)
 نشان تمثال محمد شاه که مزین به جواهرات بود، به اشخاصی که خدمات شایانی کرده بودند
 اعطا می‌گردید. از جمله به فرهاد میرزا معتمدالدوله به علت برقراری نظام در منطقه کوه کیلویه و
 دستگیری یاغیان داده شد.^(۲) شکل (۲۰۵)

ناصرالدین شاه

در دوره این شاه نشان‌های طلا و نقره فراوانی ضرب و در کتاب رویینو به ۲۵ نمونه آن اشاره شده است. از جمله نشان تمثال همایونی و نشان قدس و اقدس و مقدس، دیگر نشان آفتاب که به علت مسافرت ناصرالدین شاه به انگلستان تهیه شد، زیرا لازم بود که بین دو شاه نشان‌هایی رد و بدل شود، این بود که این نشان را ابداع کردند.

دیگر نشان جلادت، نشان طلای ناصری، نشان ناصری مخصوص مدرسه نظام، نشان یادگاری بازدید قورخانه، نشان رشادت، نشان افتخار، نشان توپخانه، نشان یادگاری سال پنجاهم سلطنت، نشان ذوالقرین و نشانهای دیگری از نقره و نشان شیروخورشید که سه درجه داشته است. اشکال (۲۰۶ تا ۲۰۹)

مظفرالدین شاه

مدالها و نشانهای این دوره، همان نشان‌های دوره ناصری است و همان نامها را دارد. نشان تمثال همایونی دارای عکس مظفرالدین شاه، و از طلا و الماس و یاقوت و زمرد ساخته شده است.^(۳) شکل (۲۱۰)

۱- مجله بررسیهای تاریخی سال ۶ شماره ۶، ص ۲۰۰.

۲- مجله بررسیهای تاریخی سال ۹، شماره ۱، محمد مشیری.

۳- مجله بررسیهای تاریخی، سال ۹، شماره ۱

محمدعلی شاه

دوران سلطنت محمدعلی شاه چون کوتاه بود، فقط سه نشان در این دوره ضرب شد:

۱- نشان نقره ۲- نشان رشادت ۳- نشان یمباران مجلس که پس از تخریب مجلس به شرکت کنندگان داده شده است. عکس محمدعلی شاه در وسط و در طرفین دو پرچم و در پائین دو لوله متفاصل توپ و چند گلوله دیده می‌شود. در پشت نشان علامت شیر و خورشید و کلمات غیرت، وفا، شاہپرستی و رشادت دیده می‌شود. شکل (۲۱۲-۲۱۱)

احمد شاه

در این دوره نیز نشان‌های متعددی وجود داشته است. نشان طلا با تصویر شاه، نشان نظامی، نشان یادبود چهل‌مین سال تشکیل دیویزیون قراق، نشان نقره برای افسران جزء، نشان طلا برای امرا و نشان مشروطیت. شکل (۲۱۴-۲۱۳)

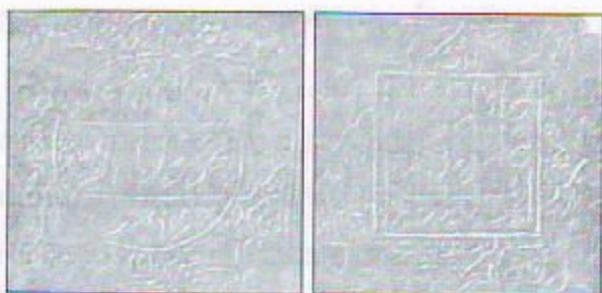
چون در توضیح سکه‌ها و مدارل‌ها و نشان‌ها به نقش شیر و خورشید اشاره شد، در باره سابقه این نقش، توضیحات مختصری داده می‌شود.

در ادوار گذشته علامت شیر و خورشید در آثار ایران و روی پرچم‌ها نقش می‌شده است ولی قدیمترین نشانی که از شیر و خورشید وجود دارد، در حجاری‌های بین‌النهرین است که به روابط نجومی سیارات ارتباط دارد.

در گذشته منجمان، دوازده برج را میان هفت سیاره که خورشید هم جزء آنها است تقسیم کردند و یک یا دو برج را مخصوص یکی از سیارات دانسته‌اند، از جمله برج اسد را در خانه خورشید نوشته‌اند.

در یکی از کاشی‌های لعاب دار که در اوائل قرن هفتم هجری خراسان ساخته شده در موزه لوور است، شیری را نشان می‌دهد که خورشید در پشت آن قرار دارد و خورشید به صورت زن زیبایی دیده می‌شود.

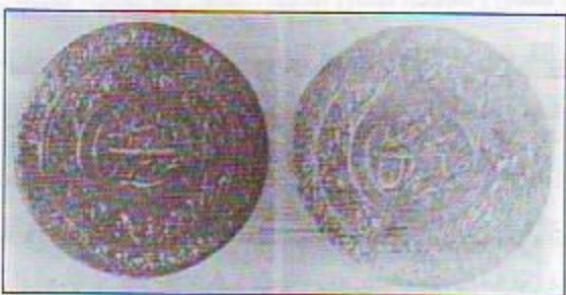
در موزه گلستان روی یک ظرف مفرغی مربوط به قرن هفتم هجری شیر و خورشید با هم متفقش است.

شکل ۲۰۱. نشان های تومانی، آقا محمدخان

شکل ۲۰۲. نشان شیر و خورشید، قلعه‌نشاه

شکل ۲۰۳. نشان ظفر (قلعه‌نشاه)

شکل ۲۰۴. مدال عباس میرزا